Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26002
Copyright: Admont, Benediktinerstift

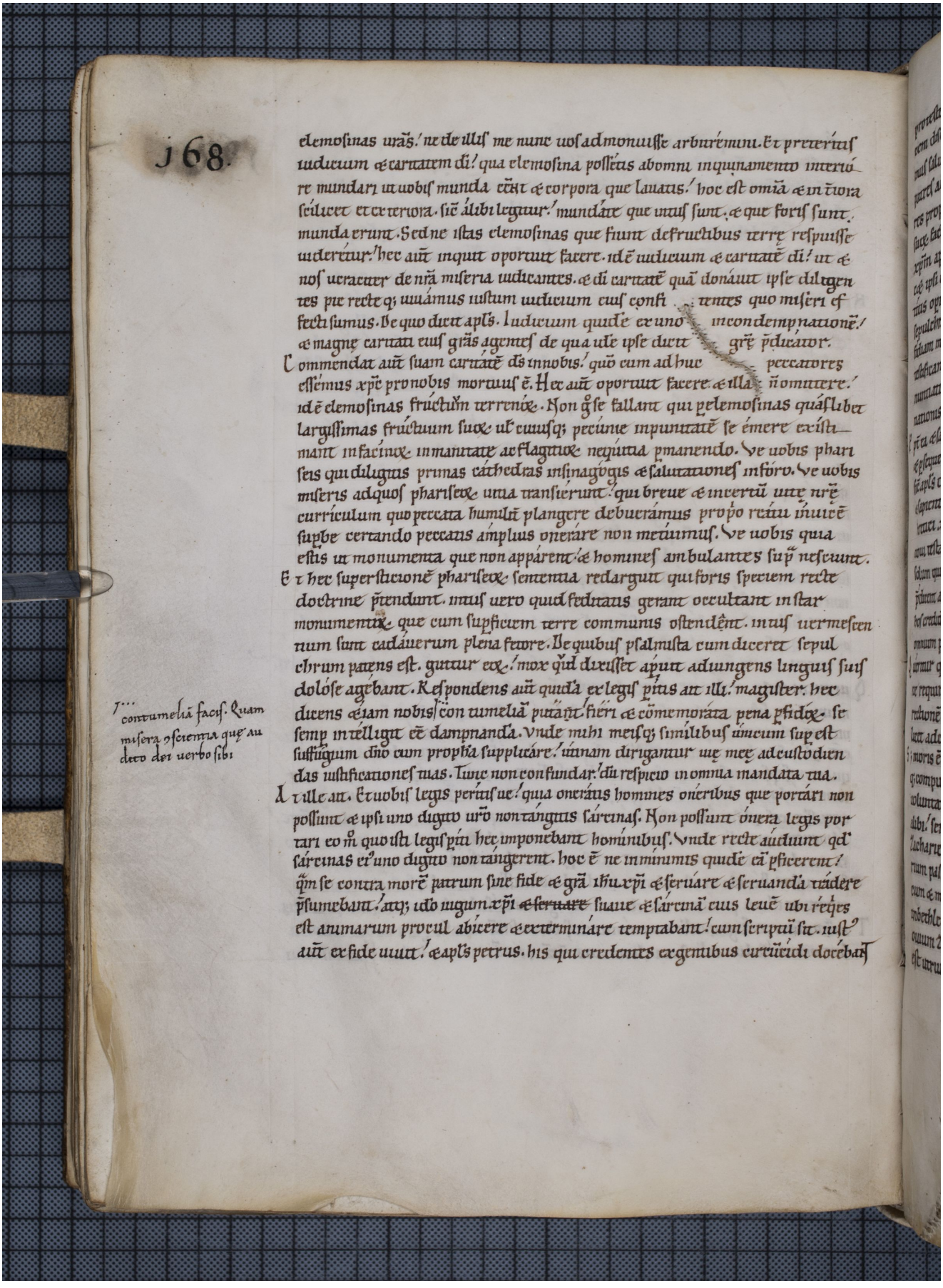

j68.

elemosinas uras./ ne de illis me nunc uos admonuisse arbitremini. Et preterius iudicium & caritatem di./ qua elemosina possetis abomni inquinamento interiore mundari ut uobis munda cent & corpora que lauatis./ hoc est omia & interiora scilicet et exteriora. sic alibi legitur./ mundate que uestra sunt. & que foris sunt. munda erunt. Sed ne istas elemosinas que fiunt defructibus terre respuisse uideretur./ hec aut inquit oportuit facere. idem iudicium & caritatem di./ ut & nos ueraciter de nra miseria iudicantes. & di caritatem qua donauit ipse diligentes pie recteq; uiuamus iustum iudicium eius confi[illegible]tentes quo misericordes effecti sumus. De quo dicit apls. Iudicium quidem ex uno in condempnationem./ & magne caritatis eius gras agentes de qua ille ipse dicit gre p̄dicator. Commendat aut suam caritatem dis in nobis./ quo cum adhuc peccatores essemus xp̄s pro nobis mortuus e. Hec aut oportuit facere & illa non omittere./ id elemosinas fructum terrenor. Non g se fallant qui pelemosinas quasli bet largissimas fructuum suor. ut cuiusq; pecunie impunitatem se emere existimant infacinor. inmanitate & flagitior. negotia pmanendo. Ve uobis pharisei qui diligitis primas cathedras in synagogis & salutationes in foro. Ve uobis miseris adquos pharisee. uita transierunt./ qui breue & inveritu uite nre curriculum quo peccata humili plangere debueramus propo retiu inuie supbe certando peccatis amplius onerare non metuimus. Ve uobis quia estis ut monumenta que non apparent. & homines ambulantes sup̄ nesciunt. Et hec superstitione pharisee. sententia redarguit qui foris speciem recte doctrine p̄tendunt. intus uero quid fetoris gerant occultant instar monumentor. que cum superficiem terre communis ostendent. intus uermescentium sunt cadaverum plena fetore. De quibus psalmista cum diceret sepulchrum patens est. guttur eor./ mox quid duxisset aput adiungens linguis suis dolose agebant. Respondens aut quida ex legis p̄tis ait illi./ magister. hec dicens etiam nobis con tumeliam putant fieri & comemorata pena p̄fidem se semp intelligit ee dampnanda. Vnde mihi meisq; similibus unicum sup est suffugium dno cum propha supplicare./ unam dirigantur uie mee ad custodiendas iustificationes tuas. Tunc non confundar./ du respicio in omnia mandata tua. Ve ille ait. Et uobis legis peritis ue./ quia onerat homines oneribus que portari non possunt & ipsi uno digito uro non tangitis sarcinas. Non possunt onera legis portari eo m quo isti legis ptis hec imponebant hominibus. Vnde recte auditum qd sarcinas er uno digito non tangerent. hoc e ne in minimis quide ea p̄ficerent./ qm se contra more patrum sine fide & gra thu xp̄i & seruare & seruanda tradere p̄sumebant./ aty; ullo modo xp̄i & seruare suaue & sarcina eius leue ubi reges est animarum procul abicere & exterminare temptabant./ cum scriptu sit. iust aut ex fide uiuit./ apls petrus. his qui credentes exgentibus circuncidi docebat

j.... contumeliã facis. Quam misera ꝑscientia que au dero dei uerbo sibi